

கற்பனையின்படி வாழுதல்

ஓய்வுநாள் நிற்பகல்

இவ்வார ஆராய்ச்சிக்கு: யாத் 21:1-32; 22:16-23:33; 2இராஜா 19:35; மத் 5:38-48; ரோமர் 12:19; மத் 16:27.

மனன வசனம்: அப்பொழுது கர்த்தர் மோசேயை நோக்கி: நீ இஸ்ரவேல் புத்திரரோடே சொல்ல வேண்டியது என்னவென்றால், நான் வானத்திலிருந்து உங்களோடே பேசினேன் என்று கண்டீர்கள். நீங்கள் எனக்கு ஒப்பாக வெள்ளியினாலே தெய்வங்களையும் பொன்னினாலே தெய்வங்களையும் உங்களுக்கு உண்டாக்கவே வேண்டாம் என்றார். யாத் 20:22,23.

சுற்றிலுமிருந்த தேசத்தாரைக் காட்டிலும் இஸ்ரவேலர்கள் வித்தியாசமான வர்களாக வாழவேண்டுமென தேவன் விரும்பினார். தம்முடைய தலைமையின் கீழ் வாழ்கிற அர்ப்பணிப்புமிக்க விசுவாசக் குடும்பத்தினராக அவர்கள் உரு வாக்கப்படவேண்டுமென்று ஆசைப்பட்டார். அனைவரும் அவரது பிரமாணத் திற்குக் கீழ்ப்பட்டவர்கள்தாம். நியாயப்பிரமாணத்தின்படி நடப்பதைக் கண் காணிக்க நியாயாதிபதிகள் நியமிக்கப்பட்டார்கள்; ஆசாரியர்கள் அதைப்போதித் தார்கள். பெற்றோர்களும் முக்கியப் பங்காற்றினார்கள்.

எந்தக் கலாச்சாரமாக இருந்தாலும், சட்டத்தை இயற்றியவரின் இலட்சியங் களையும் நோக்கங்களையும் குறிக்கோளையும் குணத்தையும் தான் அந்தச் சட் டங்கள் வெளிப்படுத்துகின்றன. உதாரணமாக, ஒவ்வொரு எபிரெய ஆண் குழந் தையையும் கொல்லவேண்டுமென பார்வோன் கட்டளையிட்டபோது, அவன் தீயவன் என்பதை அந்தச் சட்டம் வெளிப்படுத்தியது. ஒரு ராஜா தன் ராஜ்யத் திலுள்ள 18 வயது வாலிபர் ஒவ்வொருவருக்கும் இலவசமாக மேல்கல்வி வழங்கு வதாக சட்டம் இயற்றினால், அது அந்த ராஜாவின் தயாளகுணத்திற்கும், தன் நாடு செழிக்க அவர் விரும்புவதற்கும் ஆதாரமாக இருக்கும்.

அதேபோல தேவனுடைய கற்பனைகள் அவர் நல்லவர், அன்புள்ளவர், நன்னெறியுடையவர், நீதியுள்ளவர், தீமையை வெறுப்பவர் என்பதை வெளிப் படுத்துகின்றன. கற்பனைகள் பரிசுத்தமாயும் நீதியாயும் இருப்பதுபோல தேவ னும் இருக்கிறார். கற்பனைகள் பரிபூரணமான வாழ்க்கைக்கான சூழலை உரு வாக்குகின்றன; மேலும், ஆபத்துக்கள் மற்றும் பேரழிவுகளிலிருந்து பாதுகாக்கின்றன. தேவனையும், சகமனிதர்களையும், வாழ்க்கையின் நன்னெறிகளையும் மதித்து நடக்கவேண்டும் என்பதே அவரது சட்ட அமைப்பின் அடிப்படை.

2025 ஆகஸ்ட் 30 வகுப்புக்காகப் படிக்கவேண்டிய பாடம்

உடன்படிக்கையின் பிரமாணங்கள்

சீனாயில் தேவன் தம்முடைய பிரமாணத்தைக் கொடுத்தார்; அதாவது, தம்முடன் உறவு வைப்பதால் எவ்வாறு பரிசுத்தமான ஜீவியம் ஜீவிக்கலாமென தம் மக்களுக்குப் போதிக்க அது அடிப்படையாக இருந்தது. ஆனால் நியாயப்பிரமாணத்தின் நியதிகளை அனுதின வாழ்க்கையில் அப்பியாசிக்கவேண்டும், அதனால் தேவன் கூடுதல் சட்டங்களை அவர்களுக்குக் கொடுத்தார், அவை ‘உடன்படிக்கையின் பிரமாணங்கள்’ என்று அழைக்கப்பட்டன. அவற்றைக் கண்காணிப்பதும், அவற்றை சரியாகப் பயன்படுத்துவதும் நியாயதிபதிகளின் பொறுப்பு.

‘அடிமைத்தனத்தாலும் அஞ்ஞானப் பழக்கவழக்கங்களாலும் குருடாகி, சீர்கேடடைந்திருந்த ஜனங்களின் சிந்தைகளால் தேவனுடைய பத்துக்கற்பனைகளின் விசாலமான நியதிகளை முற்றிலும் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. பத்துக்கற்பனைகள் வலியுறுத்தின கடமைகளை முற்றிலும் புரிந்துகொள்ளவும், செயல்படுத்தவும், பத்துக்கற்பனைகளின் நியதிகளை விளக்கியும் எடுத்துக்காட்டியும் கூடுதல் போதனைகள் கொடுக்கப்பட்டன. அந்தச் சட்டங்களே பிரமாணங்கள் என்று அழைக்கப்பட்டன, ஏனென்றால் அவை எல்லையில்லா ஞானத்தாலும் நியாயத்தாலும் உருவாக்கப்பட்டிருந்தன. அதேசமயம் அவற்றை அடிப்படையாக வைத்தே நியாயதிபதிகள் தீர்ப்பு வழங்கவேண்டியிருந்தது. அவை பத்துக்கற்பனைகளைப்போல அல்லாமல் மோசேயிடம்மட்டும் சொல்லப்பட்டன, அவற்றை அவர் மக்களுக்குச் சொல்லவேண்டும்.

எபிரெய அடிமைகள், மனிதகொலைகள், உடலைக் காயப்படுத்துதல் சம்பந்தமாகக் கொடுக்கப்பட்ட பிரத்தியேக சட்டத்திட்டங்கள் என்ன? யாத் 21:1-32.

பல அதிகாரங்களில் உடன்படிக்கை பிரமாணங்கள் விவரிக்கப்பட்டுள்ளன. யாத் 21:1-23:19. தீமை பெருகாமல் தடுத்து நிறுத்தவும், ஒழுக்கமிக்க சமுதாயத்தைக் கட்டவும் இந்தச் சட்டத்திட்டங்களும் கற்பனைகளும் கொடுக்கப்பட்டன.

அடிமைத்தனச் சட்டங்கள் சிறப்புச்சட்டங்கள், அவற்றை நவீனகால அல்லது மத்தியக்கால கொடிய, தீய அடிமைத்தனத்துடன் குழப்பிக்கொள்ளக்கூடாது. எபிரெய அடிமைகள் பாதுகாக்கப்பட்டார்கள், மதிப்புடன் கருதப்பட்டார்கள். நவீனகால, மத்தியக்கால சமுதாயங்களில், அடிமைகள் எஜமானின் உடைமைகளாகக் கருதப்பட்டார்கள்; அந்த எஜமான் தன் விருப்பப்படி அவர்களை நடத்த முடியும். இஸ்ரவேலில், ஒருவரை ஆறு வருடங்கள்மட்டுமே அடிமையாக வைத்திருக்க அனுமதி தரப்பட்டது. யாத் 21:1,2; எரே 34:8-22. ஏழாம் வருடத்தில் தங்கள் எஜமான்களுடன் இருக்க தாங்களே விரும்பினாலொழிய அவர்களை விடுவித்துவிடவேண்டும். எஜமான்கள் அவர்களுக்கு ஓய்வுநாட்களில் விடுப்பு கொடுக்கவேண்டும், அவர்களது அடிப்படைத் தேவைகளைச் சந்திக்கவேண்டும். யாத் 20:9,10.

உலகத்தின் பெரும்பாலான பகுதிகளில் அடிமைத்தனப் பழக்கவழக்கம் கிட்டத்தட்ட ஒழிக்கப்பட்டிருந்தாலும், அதன் நியதிகளில் சில இன்றும் எவ்வாறெல்லாம் காணப்படுகின்றன? நம் செல்வாக்கிற்கு உட்பட்ட பகுதிகளில் அந்த நியதிகளை எதிர்த்துப் போராடுவதற்கு நாம் என்ன செய்யலாம்?

கூடுதலான பிரமாணங்கள்

சொத்துரிமை சம்பந்தப்பட்ட பல்வேறு சூழல்களில் நியாயாதிபதிகள் நீதி வழங்கவேண்டிய விதம்பற்றி தேவன் தம் இரக்கத்தால் சொல்லியிருந்தார். ஒரு மாடு பிறனுடைய மாட்டை முட்டினால் என்ன செய்யவேண்டும்? ஒருவர் வீட்டுக் கால்நடைகளை வேறொருவர்திருடி விற்றால் என்ன செய்யவேண்டும்? வேறொரு வருடைய வயலில் அல்லது திராட்சத்தோட்டத்தில் மிருகங்கள் மேய்ந்தால் என்ன செய்யவேண்டும்? ஒருவர் கடனாக வாங்கியிருந்த பொருள் திருடுபோனால் என்ன செய்யவேண்டும்? இரவலுக்கு வாங்கியிருந்த மிருகம் காயப்பட்டாலோ செத்துப்போனாலோ என்ன செய்யவேண்டும்? இவ்வாறு வழக்குகள் பட்டியலிடப்பட்டன. யாத் 21:33-22:15.

என்னென்ன பிரச்சினைகளுக்கு எவ்வாறு தீர்வுகாண யாத் 22:16-23:9இல் உள்ள சட்டத்திட்டங்கள் கொடுக்கப்பட்டன?

தேவன் கொடுத்த சட்டங்களில் பல்வேறு பிரச்சினைகளுக்கான தீர்வுகள் அடங்கியிருந்தன. மற்றவர்களை விமர்சிப்பது அல்லது நிந்திப்பதற்கு எதிராகவும் சட்டத்திட்டங்கள் கொடுக்கப்பட்டன. ஒடுக்குமுறை எந்த விதத்திலும் இருப்பதை அவர் விரும்பவில்லை. தேவன் தம் இரக்கத்தால், மனித இருதயத்தின் தீய இயல்புகளைச் சீர்ப்படுத்துகிறார். மக்களின் சுபாவ மனநிலைகளைக் கட்டுப்படுத்துகிறார். சமுதாயம்பாதுகாப்பானதாக, தீமைஇல்லாததாக இருக்கவேண்டும்; தனிநபர்களுக்கிடையே நல்ல உறவுகள் பேணி வளர்க்கப்படவேண்டும். எல்லாச் செயல்களையும் நியாயமும் அன்புமே கட்டுப்படுத்தவேண்டும்.

என்னென்ன முக்கிய விஷயங்கள்பற்றி யாத் 23:10-19இல் விவாதிக்கப்படுகிறது?

ஓய்வுநாளும் பண்டிகைகளும் தொழுகை சம்பந்தப்பட்டவை. அவை இரட்சிப்பு வரலாற்றின் முக்கிய நிகழ்வுகளின் ஞாபகச்சின்னங்களாக இருந்தன. தொழுகைக்கான ஒழுங்கமைப்பு மிக்கவனத்துடன் செய்யப்பட்டிருந்தது. ஏனென்றால் மற்ற எல்லாச் செயல்பாடுகளுக்கும் அதுவே இறையியல் அடிப்படையாக இருந்தது. சிருஷ்டிப்பின்போது ஓய்வுநாள் ஏற்படுத்தப்பட்டது. ஆதி 2:2,3; யாத் 20:8-11. அது இஸ்ரவேலரின் விடுதலையோடும் மீட்போடும் தொடர்புடையதாக இருந்தது. உபா 5:12-15. மேலும், தேவனை நம் சிருஷ்டிகராகவும், மீட்பராகவும், ஆண்டவராகவும் வல்லமையாகச் சுட்டிக்காட்டுகிறது. மாற்கு 2:27,28.

அதேசமயம், இஸ்ரவேலர்கள் வருடந்தோறும் மூன்று முக்கியப் பண்டிகைகளைக் கொண்டாட வேண்டியிருந்தது: 1) இளவேனிற்காலத்தில், பஸ்கா அல்லது புனிப்பில்லா அப்பப்பண்டிகை (மார்ச்சுமாதம் பாதியிலிருந்து ஏப்ரல்மாதம் பாதிவரை); 2) பெந்தெகொஸ்தே அல்லது அறுப்பின் பண்டிகை (அல்லது வாரங்களின் பண்டிகை). முந்தின பண்டிகை முடிந்து ஏழு வாரங்கள் கழித்து, அதாவது 50ஆவது நாளில் இது ஆரம்பிக்கப்பட்டது; 3) இலையுதிர் காலத்தில், கூடாரப்பண்டிகை அல்லது சேர்ப்புக்காலப் பண்டிகை (பொதுவாக செப்டம்பர் மாதம் பாதியிலிருந்து அக்டோபர் மாதம் பாதிவரை). யாத் 34:18-26; லேவி 23:4-44; எண் 28:16-29:40; உபா 16:1-16.

தேவனுடைய ஆதி திட்டம்

வாக்குத்தத்த தேசத்தைக் கைப்பற்றுவதற்கு என்ன பாணிகளைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டுமென்று தேவன் விரும்பினார்? யாத் 23:20-33.

இஸ்ரவேலர் சண்டையிட்டு, நிலங்களைக் கைப்பற்றவேண்டும் என்பது தேவ திட்டமல்ல; தேவனே அவற்றைக் கொடுக்கவிருந்தார். அதை ஆபிரகாம், ஈசாக்கு, யாக்கோபிற்கு வாக்குரைத்திருந்தார்; அதனால் இஸ்ரவேலர்கள் தேவனிடமிருந்து அதை ஒரு விசேஷித்த ஈவாகப் பெறவேண்டியிருந்தது.

வாக்குத்தத்த தேசத்தைக் கைப்பற்றுவதற்கான திட்டத்தை சிவந்த சமுத திரத்தைக்கடந்துசென்ற சம்பவம் எடுத்துக்காட்டியது. தேவன் தம் மக்களுக்காகச் சண்டையிட்டு, அவர்களைக் கொல்லத் திட்டமிட்டிருந்தவர்கள்மேல் முழு வெற்றியைக் கொடுத்தார். யாத் 14:13,14. தேவன் அற்புதவிதமாகத் தலையிட்டதால், எகிப்தியர்கள் தோற்கடிக்கப்பட்டார்கள். அதுபோல, அசீரிய ராஜாவான சனகெரி பின் காலத்தில், மிகப்பெரிய, ஆயுதந்தரித்த, நன்கு பயிற்சிப்பெற்ற அசீரியப் படையையும் தேவன் தோற்கடித்தார், அங்கே இஸ்ரவேலர் போரிடவேண்டிய அவசியமே ஏற்படவில்லை. ஏசாயா தீர்க்கதரிசிமூலம் தனக்குக் கொடுக்கப்பட்ட தேவ வார்த்தையை எசேக்கியா ராஜா விசுவாசித்ததால் தேவன் வெற்றியைக் கொடுத்தார்.

ஆபிரகாமிடம் தேவன் அவரது சந்ததியாருக்கு வாக்குத்தத்த தேசம் 400 வருடங்கள் கழித்துக் கொடுக்கப்படும் என்று சொன்னார். ஆதி 15:13-16. ஏன்? கானான் தேசத்தில் குடியிருந்தவர்களின் துன்மார்க்கம்தான் அதற்கு காரணம். தேவன் அவர்கள் மனதில் மிகுந்த கிருபையுடன் செயல்பட்டுவந்தார். அவர்கள் மனந்திரும்பமற்றுமொரு கிருபையின் காலத்தைக் கொடுத்தார். ஆனாலும் அவர்கள் தேவனுக்கும் அவரது விழுமியங்களுக்கும் எதிரான கலகத்தில் தொடர்ந்தார்கள், அத்தேசத்தாரின் அக்கிரமங்கள் நிறைவானபோது, அவர்கள் வாழ்ந்த பகுதியை எபிரெயர்கள் புதிதாகக் குடியிருக்கும்படி கொடுக்கச் சித்தமானார்.

மேலும், இஸ்ரவேலருக்கு முன்னிருந்து அத்தேசத்தாரை இரண்டு விநோதமான, ஆனால் ஆற்றல்மிக்க வழிகளில் துரத்தப்போவதாகச் சொன்னார்: 1) துன்மார்க்க தேசத்தார்மீது திகிலையும் கலக்கத்தையும் அனுப்புதல், 2) அங்கிருந்தவர்களைத் துரத்த குளவிகளை அனுப்புதல். இஸ்ரவேலர் அந்தப் புதிய பகுதிக்குள் சென்று சேர்வதற்குமுன்னரே, அவர்களுடைய எதிரிகள் அந்த இடத்தை விட்டுவிட்டு, 'முதுகுகாட்டி' ஓடியிருப்பார்கள். யாத் 23:27,28.

வாக்குத்தத்த தேசத்தைக் கைப்பற்றியதில் முக்கியப் பங்காற்றியவர் தேவனுடைய தூதனானவர். அந்தத் தூதர் கிறிஸ்து, அவரே இஸ்ரவேலை வழிநடத்தினார்; தேசங்களைக் கைப்பற்றினார்; இஸ்ரவேலரைக் காப்பாற்றினார். அவர்களை பகலில் வழிநடத்த மேகஸ்தம்பமாகவும், இரவில் வழிநடத்த அக்கினிஸ்தம்பமாகவும் இருந்தார். அவர் தெய்வீக அதிகாரமுடையவராக இருந்ததால், இஸ்ரவேலர் அவர்மீது தீவிரகவனம் செலுத்தி, அவருக்குச் செவிகொடுக்க வேண்டியிருந்தது. யாத் 23:21. தேவசித்தத்திற்கு எதிர்த்துநிற்பதும், அவரது தலைமைத் துவத்தைச் சந்தேகிப்பதும் அவர்களது முன்னேற்றத்தைச் சிக்கலாக்கவிருந்தன.

அந்த அஞ்ஞான தேசத்தினர் தங்கள் வழிகளிலிருந்து திரும்புவதற்கு பல வருடங்களை தேவன் கொடுத்தார் என்கிற கருத்தானது, தேவ கிருபைகுறித்தும், அதை ஏற்றுக்கொள்ள மறுக்கிறவர்களுக்கு ஓர் எல்லைக்குமேல் அது கிடைக்காமல் போவதுகுறித்தும் சுட்டிக்காட்டுவது என்ன?

கண்ணுக்கு கண்

பழிக்குப் பழி என்கிற பிரமாணத்தின் அர்த்தத்தை இயேசு எவ்வாறு விளக்கி஑்கூறு கிறார்? மத் 5:38-48. அதை இன்று நாம் எவ்வாறு செயல்படுத்தவேண்டும்?

மலைப்பிரசங்கத்தில், அன்றைய மக்கள் நன்றாக அறிந்திருந்த பழைய ஏற்பாட்டு வசனங்களிலிருந்து இயேசு மேற்கோள் காட்டினார். ஆனாலும் அவர் சொன்ன கருத்துகள் அன்றைய ரபிமார்களின் விளக்கங்களுக்கு மாறாக இருந்தன; அந்தக் கருத்துகளால் பல நூற்றாண்டுகளில் பிரமாணங்களின் உண்மை நோக்கமே மறக்கப்பட்டிருந்தது. அதாவது மனிதபாரம்பரியமானது தேவ வார்த்தையின் நோக்கத்தை மறைத்தது மட்டுமல்லாமல், அவற்றின் உட்கருத்தையும் அர்த்தங்களையும் கூட புரட்டியிருந்தது. உதாரணத்திற்கு, ஓய்வுநாள் சட்டத்திட்டங்கள் எவ்வளவாய் புரட்டப்பட்டிருந்தன என்று யோசியுங்கள். அந்தச் சட்டங்களின் அசல் நோக்கங்களை மக்கள் மீண்டும் அறிந்துகொள்கிற வகையில் இயேசு பேசினார்.

அந்த வசனங்களின் உண்மையான உட்கருத்தையும் அர்த்தத்தையும் மக்களுக்கு வலியுறுத்தும்படி மலைப்பிரசங்கத்தின் பாக்கிய வசனங்களைச் சொன்னார். அதன்மூலம், அன்று நிலவிய தவறான விளக்கங்களைச் சரிசெய்ய இயேசு முயன்றார்.

‘கண்ணுக்குக் கண், பல்லுக்குப் பல்’ என்று யாத் 21:24 சொல்வதை, மத் 5:38 மேற்கோள் காட்டுகிறது. ‘என்று உரைக்கப்பட்டதைக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறீர்கள். நான் உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்’ என்று பழிக்குப் பழி பிரமாணத்திற்கு இயேசு விளக்கம் சொல்கிறார். இந்த வசனம் வேதாகமத்தின் பிற இடங்களிலும் வருகிறது. லேவி 24:20; உபா 19:21.

தனிப்பட்ட வகையில் எவரும் பழிவாங்கக்கூடாது என்பதே இந்தப் பிரமாணத்தின் உண்மையான நோக்கம், விசாரிக்காமல் இரத்தம்சிந்துதலோ பழி வாங்குதலோ உண்டாகாமல் இருப்பதற்காகக் கொடுக்கப்பட்டது. பாதிப்பை நியாயாதிபதிகள் மதிப்பிட்டு, அதற்கான பணநஷ்டஈட்டைக் கணக்கிட்டு, கொடுக்க வேண்டும். மக்கள் ‘தாங்களே சட்டத்தை கையில் எடுப்பதை’ தடுப்பதற்கு இந்த நடைமுறை ஏற்படுத்தப்பட்டது. நியாயம் செலுத்தவேண்டும், அதை தேவனுடைய சட்டத்தின்படி செய்யவேண்டும்.

இந்த சமூகச்சட்டங்களை மோசேக்குக் கொடுத்த இயேசு கிறிஸ்து, இதன் அர்த்தத்தை அறிந்திருந்தார்; அதனால் அதன் உண்மையான நோக்கத்தின்படி அவற்றைக் கடைப்பிடித்தார். நியாயத்தையும் ஒப்புரவாக்குதலையும் நிலைநாட்டி, மீண்டும் சமாதானத்தைக் கொண்டுவருவதே அதன் நோக்கம்.

நியாயம்செலுத்துவதற்கு பழிக்குப் பழியும் தேவையெனக் கருதலாம். இந்தப் பிரமாணங்களை சரியாகப் பயன்படுத்தும்போது, நியாயமும் தவறுக்கு தகுந்த தண்டனை கொடுப்பதும் சமநிலை தவறாமல் இருக்கும்.

ஒருநாளில் எல்லாவற்றிற்கும் நியாயம் செலுத்தப்படப் போகிறது என்கிற கருத்து, இன்று உலகத்தில் காணப்படுகிற சகலவித அநியாயங்களையும் கையாள எவ்வாறு உதவுகிறது?

பழிக்குப் பழி

‘பிரியமானவர்களே, பழிவாங்குதல் எனக்குரியது, நானே பதிற்செய்வேன், என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார் என்று எழுதியிருக்கிறபடியால், நீங்கள் பழிவாங்காமல், கோபாக்கினைக்கு இடங்கொடுங்கள்.’ ரோமர் 12:19; உபா 32:35.

இந்த வசனங்களில் உள்ள வாக்குறுதியும் கட்டளையும் என்ன? அவை எவ்வாறு நெருங்கிய தொடர்புடையவை?

இப்போது நியாயம்கிடைப்பது அரிதாயிருக்கிறது. தீங்கோபாதிப்போ உண்டாகும்போது, தேவன் இறுதி அதற்காக நியாயம் செய்யும்மட்டும், சட்டத்தைப் பயன்படுத்தி, நியாயமானதண்டனை கொடுப்பது பண்டைய இஸ்ரவேலிலிருந்த நியாயாதிபதிகளின் கடமையாக இருந்தது. அதற்கு முதலில் உண்மையான தகவல்களை அறியவேண்டும். பிரச்சினை என்னவென்றால், கிறிஸ்துவின் காலத்திலிருந்த நியாயப்பிரமாண போதகர்கள், தனிப்பட்ட வகையில் பழிவாங்குவதற்கு இந்தச் சட்டத்தைப் பயன்படுத்தினார்கள். அவ்வாறு செய்து, அந்தச் சட்டத்தின் நியதியைப் புரட்டினார்கள், அதன் உண்மையான நோக்கத்தைத் தவறவிட்டார்கள். அதனால், உண்மையில் பிரமாணம் தடைசெய்ததை நியாயமானதுபோலக் காட்டினார்கள்.

பிரதிபலன் நியதிகள், தண்டனையின் நியதிகள்பற்றி இயேசு பார்த்த விதம்குறித்து மத் 6:4,6; 16:27; லூக் 6:23; 24:14 என்ன சொல்கின்றன?

பிரதிபலன் நியதிக்கும் தண்டனை நியதிக்கும் இயேசு எதிராக இருக்கவில்லை. நியாயம் என்பது நியதி சம்பந்தப்பட்ட விஷயம்; அது வாழ்க்கையின் ஒரு முக்கியப் பகுதி. ஆனால் மனிதன் எவனும் தன்னை ஒரு நடுவராக, நீதிபதியாக, ‘தண்டனை கொடுப்பவனாக’ எண்ணிவிடக்கூடாது. நாம் நியாயத்தைப் புரட்டுவது எவ்வளவு எளிதாக இருக்கிறது! தீங்குக்கு தீங்குசெய்வது நம்முடைய வேலையல்ல. ஏதாவது தீமையைச் சரிசெய்ய வேண்டியிருந்தால், அதை அதற்காகவே உள்ள நீதிமன்றம் செய்யவேண்டும்; அது நீதிபதிகளின் வேலை. இந்தப் பின்னணியில்தான் ‘பரலோகத்திலிருக்கிற உங்கள் பிதா பூரண சற்குணராயிருக்கிறதுபோல’ நீங்களும் பூரண சற்குணராயிருங்கள் என்று இயேசு சொன்னார். மெய்யான பூரணசற்குணம் என்பது தகுதியில்லாதவர்கள்மேலும் அன்பு காட்டுவதும், மன்னிப்பதும், இரக்கமாயிருப்பதும் ஆகும். லூக் 6:36. இந்த நியதியும், இந்த நியதியின்படி செயல்படுவதும் தான் தேவனுடைய குணத்தைப் பிரதிபலிப்பதாகும்.

நமக்கு கட்டளையிட்டிருக்கிறபடியே ஒவ்வொரு நாளும் எவ்வாறெல்லாம் அன்புகூரலாம்? அதற்காக சுயத்திற்கு மரிப்பது ஏன் அவசியம்?

மேலும் படிக்க:

நாம் நம் எதிரியின் பிரதேசத்தில் வாழ்வதால், அவனது மிகத்திறமையான, வஞ்சனை மிக்க திட்டங்களால் வாழ்க்கையில் பாதிப்புக்கு ஆளாகலாம். பாவத்தாலும், விழுந்துபோன இந்த உலகத்தில் வாழ்வதாலும் வேதனையையும் உபத்திரவத்தையும் அனுபவிக்காதவர் நம்மில் யாராவது உண்டா? இது வாழ்க்கையின் அங்கமாகிவிட்டதுதான் வருத்தம். ஆனாலும் அவற்றை ஏற்றுக்கொண்டு வாழ்வதற்கு தேவன் நமக்கு வல்லமைகொடுக்கிறார்.

‘ஒப்பற்ற இரட்சகர் நமக்கு உதவி தேவைப்படும்போது அதை அனுப்புவார். பரலோகத் திற்குச் செல்கிற பாதை, அவரது காலடிகளால் பரிசுத்தமாக்கப்பட்டுள்ளது. நம்பாதங்களைப் புண்படுத்துகிற ஒவ்வொரு முள்ளும் அவரது பாதங்களைப் புண்படுத்தியவை. நாம் சுமக்கும்படி அழைக்கப்பட்டுள்ள ஒவ்வொரு சிலுவையும் ஏற்கனவே அவர் சுமந்தவை. சமாதானத்தைப் பெற ஆத்துமாவை ஆயத்தமாக்குவதற்கு ஆண்டவர் பிரச்சினைகளை அனுமதிக்கிறார். இக்கட்டின் காலமானது தேவமக்களுக்கு பயங்கர வேதனையான அனுபவமாக இருக்கிறது; ஆனால் அதுதான் ஒவ்வொரு விசுவாசியும் மேல்நோக்கிப் பார்க்கவும், உடன்படிக்கையின் வில் தன்னைச் சூழ்ந்திருப்பதை விசுவாசத்தால் காணவும் ஏற்ற நேரமாக இருக்கிறது.’

கலந்துரையாடக் கேள்விகள்

- 1 தேவன் அந்த அஞ்ஞானிகளை அவர்களது தேசங்களிலிருந்து துரத்தினார்; முற்றிலும் அழித்தார் என்கிற உண்மையைப் புரிந்துகொள்ள பல நூற்றாண்டுகளாக மக்கள் போராடி வருகிறார்கள். தேவ அன்பில் நியாயமும் வெளிப்படவேண்டும் என்பதை உணருவது, இந்த அனுபவங்களில் எல்லாம் தேவனுடைய நியாயம் மட்டுமல்ல, அவரது அன்பும் வெளிப்பட்டதை நம்புவதற்கு எவ்வாறு உதவுகிறது?
- 2 நம் எதிரிகள், நம்மைப் பகைக்கிறவர்கள் உட்பட மற்றவர்களை நாம் நேசிக்க வேண்டும் என்று சொல்லிவிட்டு உடனேயே ‘பரலோகத்திலிருக்கிற உங்கள் பிதா பூரண சற்குணராயிருக்கிறதுபோல, நீங்களும் பூரண சற்குணராயிருக்கக்கடவீர்கள்’ என்று சொல்வதுபற்றி தியானியுங்கள். மத் 5:48. மற்ற கட்டளைகளைத் தொடர்ந்து, இந்தக் கட்டளைக்கு நாம் கீழ்ப்படிய இயேசு விரும்பியது ஏன்? நாம் ‘பூரண சற்குணராக’ இருக்கவேண்டும் என்று மட்டுமல்ல, ‘பரலோகத்திலிருக்கிற உங்கள் பிதாவைப்போல’ பூரண சற்குணராக இருக்கவேண்டும் என்று சொல்லியது ஏன்?
- 3 தேவனுடைய பிரமாணம், அதன் செயல்பாடுபற்றி பவுலின் மனநிலை உயர்வாக இருந்தது. ஆனாலும், அதை தவறாகப் பயன்படுத்துவதை அவர் ஆதரிக்கவில்லை. ‘நீங்கள் நியாயப்பிரமாணத்திற்குக் கீழ்ப்பட்டிராமல் கிருபைக்குக் கீழ்ப்பட்டிருக்கிறீர்கள்’ என்று அவர் சொல்வதின் அர்த்தம் என்ன? ரோமர் 6:14. நாம் எவ்வாறெல்லாம் பிரமாணத்தை தவறாகப் பயன்படுத்த வாய்ப்புள்ளது?
- 4 நியாயத்திற்கும் பழிவாங்குதலுக்கும் இடையே உள்ள வித்தியாசம் என்ன? அவை முற்றிலும் எதிரெதிர் கருத்துகளா? அல்லது ஒரே கருத்தின் வெவ்வேறு வெளிப்பாடுகளா? நியாயம் வேண்டும் என்கிற ஆசையில் பழிவாங்கவேண்டும் என்கிற ஆசை இல்லாமல் இருக்க என்ன செய்யலாம்?